

वा० रा०

॥१०३॥

पुनः रावणहितमाह ॥ लक्षितेति ॥ पन्नगीमिव स्वनाशकां यां न जानासि सा मया शोकपरायणा लक्षिता ॥ तदीयशोकाग्निनैव पन्नगी विपाग्निनेव त्वन्नगरं दग्धं भविष्यतीति भावः ॥ २३ ॥ ओजसा आहारशक्तिबलेन ॥ २४ ॥ तपः संतापेन तपःकरणेन योलब्धो धर्मपरिग्रहो धर्मसाध्यः परिग्रहेष्वर्थ आत्मप्राणपरिग्रहश्च आत्मप्राणानां चिरकालं परिग्रहआयुर्वृद्धिश्च सपरदारपरिग्रहरूपपरमाधर्मेण नाशयितुं न न्याय्यः ॥ २५ ॥ अपिच यां देवाद्यवध्यतां मन्यसे ॥ तत्रापि तपोजन्यमुक्तमेव कारण

सु० का०

लक्षितेयं मया सीता तथा शोकपरायणा ॥ गृहेयां नाभिजानासि पंचास्यामिव पन्नगीं ॥ २३ ॥ नेयं जरयितुं शक्या सा सुरैरमरैरपि ॥ विषसंस्पृष्टमत्यर्थं भुक्तमन्नमिवौजसा ॥ २४ ॥ तपः संतापलब्धस्ते सोऽयं धर्मपरिग्रहः ॥ न स नाशयितुं न्याय्य आत्मप्राणपरिग्रहः ॥ २५ ॥ अवध्यतां तपोभिर्यो भवान्समनुपश्यति ॥ आत्मनः सा सुरैर्देवैर्हेतुस्तत्राप्ययं महान् ॥ २६ ॥ सुग्रीवो न च देवोऽयं न यक्षो न च राक्षसः ॥ मानुषो राघवो राजन्सुग्रीवश्च हरीश्वरः ॥ तस्मात्प्राणपरित्राणं कथं राजन् करिष्यसि ॥ २७ ॥

मतो धर्महानिर्नकार्येति वदति ॥ अवध्यतामिति ॥ तत्रापि

अयं महानयमेव तपोमयधर्मस्कंध एव हेतुरित्यर्थः ॥ २६ ॥ किंच देवाद्यवध्यस्यापि प्राणत्राणं दुष्करमित्याह ॥ सुग्रीव इति ॥ यस्माद्वरग्रहणवेलायां त्वच्छंकितहंतृभ्योऽन्यएवायं रामश्चातस्तस्मात् सुग्रीवात् ते प्राणत्राणे सामर्थ्यं नास्तीति भावः ॥ २७ ॥

॥१०३॥